

عنوان مقاله:

بررسی نماد و سمبل های طبیعی در شعر سهراب سپهری

محل انتشار:

دومین همایش ملی ادبیات تطبیقی فارسی، عربی و انگلیسی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

احمد ساکی - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، کارشناس مسئول دوره های سوادآموزی، شهرستان هویزه

حسین مغینمی - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دبیر زبان و ادبیات فارسی، مقطع متوسطه دوم، شهرستان دشتآزادگان

خلیل زهیری نیا - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دبیر زبان و ادبیات فارسی، مقطع متوسطه اول، شهرستان هویزه

خلاصه مقاله:

سمبل را در فارسی رمز، مظهر و نماد م یگویند آنچه ما نمادش می نامیم یک اصطلاح است. یک نام یا نمای های که افزون بر معانی قرار دادی و آشکار و روزمره خود دارای معانی متناقض نیز باشد. از هدف های کاربردی نماد یا سنبل در شعر شاعران معاصر خلق شعری با بافت مبهم و عمیق و ایجاد تاثیردرمخاطب و شرکت دادن او درآفرینش معنای شعر از حالت تک معنایی به سوی چند معنایی و داشتن خواننده و مخاطب به درنگ و تامل در معنا و مفهومشعر است. نمادهای طبیعی شاعران بر اوضاع سیاسی، اجتماعی، فرهنگی، طرز فکر و تیپ شخصیتی نیز دلالت دارد. سهراب سپهری از شاعران معاصریاست که طبیعت و نمادهای طبیعی در شعرش نمود بارزی دارد. او با پشتوانه ادبی و معرفتی کشور خود آشناست و به مسائل طبیعی توجه ویژه ای دارد. وی در کنار سایر آرایه های ادبی، از آرایه سمبل و نماد برای بیان اندیشه های خویش بهره می گیرد. در این مقاله که با روشی تحلیلی و توصیفی انجامگرفته است برآنیم تا به مهم ترین نمادهای طبیعی در شعر سهراب همراه با شواهد شعری بپردازیم. نتیجه این جستار نشان می دهد که سپهری به نمادهای طبیعیتوجه وافری داشته است. هدفی که این جستار به دنبال آن است نشان دادن جایگاه نمادهای طبیعی در شعر معاصر با تاکید بر شعر سهراب سپهری است

کلمات کلیدی:

نماد، سمبل، طبیعت، سهراب سپهری، هشت کتاب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1666625>

